

Szent Kereszt Felmagasztalása



Szeptember 14-én, a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepén két történelmi eseményre, Krisztus keresztjének megtalálására, valamint visszaszerzésére emlékezik az Egyház. A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe 335. szeptember 13-ára nyúlik vissza, amikor Jeruzsálemben felszentelték a bazilikát, amelyet Nagy Konstantin császár emeltetett Krisztus sírja fölé. A Szent Keresztet Nagy Konstantin császár édesanyja, Szent Ilona találta meg Jeruzsálemben.

A Keresztet szeptember 14-én ünnepélyesen felmutatták az összegyűlt népnek. Innen az elnevezés: Szent Kereszt felmagasztalása. Az ereklyét, amelyet később elraboltak a perzsák, Hérakleiosz császár 630 körül szerezte vissza és vitte őrzési helyére – a legenda szerint mezítláb, szegényes ruhában, a saját vállán. Az egyház minden évben megüli a Kereszt felemelésének és felmagasztalásának ünnepét. Felemeli a Keresztet, hogy rátekintsünk, és tudatossá legyen, mit vállalt értünk Jézus, és milyen úton kell haladnia minden kereszténynek.

A kereszt őszövétségi előképe a Mózes által póznára tűzött rézkígyó: aki hittel és bűnbánattal tekintett a kígyóra, megmenekült a marásától. E rézkígyót Jézus is említi Nikodémusnak mint keresztalála előképét.

A kereszt hitünk központi jelképe és tartalma. Általa nyertük el megváltásunkat, a kereszt útján mutatta meg Isten irántunk való végtelen szeretetét. Titkát Krisztus feltámadása tárja fel. Jézus Krisztus megfeszítése előtt a kereszt a legnagyobb tehetetlenség és szégyen jele volt; ám feltámadásával a remény, a győzelem és a szeretet jelévé vált. A kereszt az ókori és kora középkori keresztény hitvilágban és művészetben győzelmi jel, az üdvösség fája, amelyen Krisztus királlyá dicsőül.